

Bezwaarschrift

Stichting Vlietvaardig

Betreft: Besluit van 9 december 2020 met nummer 11041960 betreffende de bouw/verbouw van de locatie Noordvliet 37, te Leeuwarden, met publicatiedatum 23 december 2020

Aan het College van Burgemeester en Wethouders te Leeuwarden

Uw kenmerk: BZW.1.20.0638.01

Leeuwarden, 15 februari 2021

Middels dit schrijven voert de stichting de gronden aan in de bezwaarprocedure betreffende het besluit van 9 december 2020 met nummer 11041960 betreffende de bouw/verbouw van de locatie Noordvliet 37, te Leeuwarden.

- 1.1. De stichting constateert allereerst dat het college in strijd handelt met een voorschrift van openbare orde. De stichting doelt hier op de bezwaartermijn van zes weken zoals geformuleerd in artikel 6:7 Awb.
- 1.2. Het college heeft op 9 december 2020 een besluit genomen, welk besluit op dezelfde dag aan de aanvrager van dit besluit is medegedeeld. Het college heeft het besluit vervolgens, zonder nadere onderbouwing die ontbreekt, pas twee weken later, op 23 december 2020 gepubliceerd op het officiële publicatiekanaal van de gemeente, het gemeenteblad. Deze handelwijze is niet alleen procedureel onrechtvaardig, maar het college introduceert hiermee ook een niet toegestane nieuwe verkorte bezwaartermijn.
- 1.3. Naast de schending van een voorschrift van openbare orde schendt het college ook een van de meest fundamentele waarborgen voor een goed verlopende bezwaarschriftprocedure, namelijk het recht van de belanghebbende om inzage te krijgen in alle op de zaak betrekking hebbende stukken.
- 1.4. Hoewel de stichting reeds op 23 december 2020 schriftelijk heeft verzocht om toezending van de stukken, kon de stichting pas over de bouwtekeningen beschikken na twee pro forma bezwaarschriften en nadat de wethouder die de Vlietzone in de portefeuille heeft, door bestuursleden persoonlijk is aangesproken op het niet verstrekken van stukken. Het rapport brandveiligheidseisen en het rapport toetsingsberekening bouwfysica, die als gewaarmerkte stukken onderdeel uitmaken van het besluit, heeft de stichting zelfs helemaal niet ontvangen. Feit is derhalve dat de stichting, ondanks verzoeken daartoe, niet alle op de zaak betrekking hebben stukken heeft ontvangen, zoals deze vermeld zijn in het besluit. De stichting is dan ook op onrechtmatige wijze beperkt in het voeren van bezwaar.
- 1.5. Waar de stichting niet alle documenten heeft ontvangen die staan vermeld op de lijst met gewaarmerkte en niet gewaarmerkte stukken, heeft de stichting wel een advies ontvangen van Hûs en Hiem. Dit is vreemd, want dit advies komt niet voor op de lijst met gewaarmerkte en niet gewaarmerkte stukken die onderdeel uitmaken van het besluit. Het is voor de stichting derhalve volstrekt onduidelijk welke stukken nu aan het besluit ten grondslag hebben gelegen.
- 1.6. Samenvattend moet gesteld worden dat, door het feitelijk verkorten van de bezwaartermijn die van openbare orde is, het niet willen verstrekken van documenten die aan het besluit ten grondslag zijn gelegd, het

schenden van een fundamentele waarborg van een goed verlopende bezwaarprocedure en de onduidelijkheid die het college laat ontstaan ten aanzien van de vraag welke stukken nu ten grondslag hebben gelegen aan het besluit, het college niet alleen de beginselen van behoorlijk bestuur schendt, maar ook het fair play beginsel en de waarborgfunctie van onze rechtstaat. Het college schept hier eigen, voor burger beperkende, regels, en maakt controle op de (zorgvuldigheid en juistheid van) de besluitvorming -en daarmee de controle op het democratisch proces- bijkans onmogelijk voor haar burgers. Waar het de taak van een gemeente is om de rechten en belangen van burgers te beschermen, staat het handelen van het college haaks op deze taak.

- 1.7. De stichting stelt dat voormelde onzorgvuldigheden en de schendingen van algemene beginselen in het informatie- en besluitvormingsproces niet tot een andere conclusie kunnen leiden dan tot de conclusie dat het besluit moet worden vernietigd.
- 2.1. Voor zover het voorgaande niet reeds leidt tot vernietiging van het besluit stelt de stichting zich op het standpunt dat het college hier de bevoegdheid tot het nemen van een besluit gebruikt voor een ander doel dan waarvoor die bevoegdheid is verleend (verbod van détournement de pouvoir).
- 2.2. De stichting stelt dat het college hier de bevoegdheid tot het verlenen van een omgevingsvergunning misbruikt met het doel om (residentiele) zorginstellingen te centreren in de Vlietzone.
- 2.3. De stichting voert ter onderbouwing van deze stelling het navolgende aan.

Anders dan in de dorpen of schilwijken van Leeuwarden heeft in de Vlietzone bijna de helft (41%) van de woningen een gebruiksoppervlakte kleiner dan 65 m², de minimale omvang die wordt voorgeschreven in het gemeentelijke beleid. Hierbij verdient opmerking dat de kleinste woning een oppervlakte heeft van 14! m². Het college heeft deze situatie gecreëerd door, anders dan in de rest van de gemeente Leeuwarden, bij voortdurende omgevingsvergunningen te verstrekken die afwijken van het bestemmingsplan en van de geldende beleidsregels. Het uitgangspunt “iedereen de ruimte” zoals in het voor deze wijk geldende bestemmingsplan is verwoord, is net als alle andere beloften die in de afgelopen 20 jaar zijn gedaan, een lege huls gebleken. Daarnaast is uit eigen onderzoek van de gegevens van de Kamer van Koophandel gebleken dat 74% van de woningen in de wijk niet worden bewoond door de eigenaar, maar is opgeknipt en wordt (onder)verhuurd als “appartement” of kamersgewijze wordt verhuurd. Dit feitencomplex toont aan dat er ongeschreven gemeentelijke beleid bestaat, welk beleid er op is gebaseerd om zo veel mogelijk wooneenheden “er door te drukken” in een wijk, die al de grootste bevolkingsdichtheid en bebouwingdichtheid kent van Leeuwarden. Het belang van de wijkbewoners, het belang van de wijk bij een prettig woon- en leefklimaat, is hierbij klaarblijkelijk nimmer factor van overweging geweest.
- 2.4. De Vlietzone is als gevolg van voormeld ongeschreven beleid dan ook geworden tot een sociaal zeer zwakke wijk waar de omloopsnelheid hoog is. HKB Stedenbouwkundigen heeft in de uitvoering van de wijkvisie, aan de hand van de door de gemeenst verstrekte gegevens, vastgesteld dat gemiddeld de helft van de bewoners na één jaar verhuist. De Vlietzone is van werkwijk geworden tot een doorgangshuis zonder maatschappelijke cohesie. Deze wijk vormt voor het college, wegens het ontbreken van maatschappelijke samenhang en juridische weerstand, daarmee een makkelijke manier om zorg te huisvesten die nergens anders welkom is. Het college maakt van deze zelf geschapen kans dan ook gretig gebruik, waarvan de plaatsing van de heroïne-unit, de uitbreiding hiervan en de plaatsing van twee coffeeshops in recentere jaren, goede voorbeelden zijn.

- 2.5. In 2007 is aan de wijk de toezegging gedaan dat de heroïne-unit de laatste zorggerelateerde instelling in de wijk zou zijn. Vervolgens heeft het college, middels besluitvorming, alle residentiele zorgaanbieders inclusief de zorgaanbieders voor zware (jeugd)zorgcliënten gecentreerd in de Vlietzone.¹ Instellingen die ook elders geplaatst zouden kunnen worden, maar waarbij het college de besluitvormende macht misbruikt heeft om alle problematische zorg- en drugsinstellingen in de Vlietzone te centreren. In de wijk die zij speciaal hiervoor gecreëerd heeft door stukje bij beetje de wijk te overhandigen aan projectontwikkelaars, zorgcowboys en malafide particuliere verhuurders, die hun gang mochten gaan, waardoor een maatschappelijk totaal ontwrichte wijk is ontstaan waar het college mee kan doen wat het college wil.
- 2.6. Het college heeft met dit ongeschreven beleid feitelijk een zorgelijke zorgwijk geschapen, waarmee het college de twijfelachtige eer heeft om Leeuwarden uniek te maken in Nederland. In geen enkele andere stad zijn alle residentiele (jeugd)zorg en drugsvoorzieningen in één wijk geconcentreerd. Onder residentiele zorg wordt hier verstaan, verslavingszorg en zorg gericht op (jeugdige) personen met zware psychiatrische of verslavingsproblemen.
- 2.7. De stichting stelt dat met het bovenstaande voldoende is aangetoond dat het college de bevoegdheid om een omgevingsvergunning te verstrekken misbruikt om een 'afvoerput' te creëren voor instellingen waarvan de vestiging maatschappelijk gevoelig ligt en die niet welkom zijn op andere locaties binnen de gemeente.
- 2.8. De magere motivering van het besluit -waarover hieronder verder wordt ingegaan-, het onwettige verkorten van de bezwaartermijn en het frustreren van de informatieplicht zijn voorts feiten die voormelde stelling onderbouwen.
- 3.1. Artikel 3:46 Awb bepaalt dat een besluit dient te berusten op een deugdelijke motivering.
- 3.2. Het college motiveert het besluit met één regel. Het college stelt dat het bestemmingsplan voorziet in de aanwezigheid van zorgwoningen en dat zij daarom geen grond heeft tot het afwijzen van de aanvraag. Los van de vraag of het bestemmingsplan voorziet in zorgwoningen, gaat het college hier volledig voorbij aan artikel 3.4. Awb waarin is bepaald dat het bestuursorgaan alle betrokken belangen afweegt en dat de voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.
- 3.3. Artikel 3.4. Awb sluit aan bij een van de grondbeginselen van onze rechtsstaat, dat, zowel bij het maken als bij het uitvoeren van wetten, zoveel mogelijk rekening gehouden moet worden met de belangen van de burgers. De rechtsstaat betekent ook dat het college niet alleen is gebonden aan het recht, maar ook de grondrechten van de burgers dient te respecteren, met inbegrip van de beginselen van behoorlijk bestuur.
- 3.4. Het college dient derhalve niet alleen te kijken naar de letter van de wet, maar zal zich ook moeten houden aan de behoorlijkheid die een verantwoorde toepassing van de wet mogelijk maakt en die bijdraagt aan respect voor de betrokken burgers. Immers, de ruime bevoegdheden die het college heeft vinden hun begrenzing in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, die ook tot hun recht kunnen komen door niet legalistisch naar de wet te kijken maar bij de interpretatie ervan naast de tekst van de wet, te kijken naar context en doel van de wetgeving.²
- 3.5. Dit alles laat het college na.
Het door het college genomen besluit is gegrond op systeemgedrag, een binaire alles of niets benadering waar geen enkele plek is voor nuancering.

¹ In de straat waar het bestreden besluit betrekking op heeft zijn reeds twee coffeeshops, een dagbestedingslocatie voor verslaafden en personen met psychische problemen, en de heroïne unit van de gemeente gevestigd.

² NJB 2021 aflevering 1, de grondbeginselen van de rechtstaat zijn geschonden als verschrikkelijk ongeluk, Alex Brenninkmeijer

Deze rigide werkwijze waarin alle proportionaliteit ontbreekt is exact de handelwijze die staat beschreven in het rapport 'Ongekend onrecht', op basis waarvan het huidige kabinet is afgetreden.

- 3.6. Feit is dat de verhouding tussen reguliere bewoning en woningen die door zorgaanbieders gebruikt worden in de Vlietzone volkomen zoek is. Als gevolg van het hiervoor beschreven 'dumpbeleid' van het college gaat de Vlietzone gebukt onder heftige overlast van zorgjongeren, drugsgebruikers en zorgbehoeftigen die door zorg cowboys in deze wijk in kamertjes van malafide huisjesmelkers zijn neergezet. Hierbij moet gedacht worden aan woninginbraak, diefstal, intimidatie, bedreigingen, huisvredebreuk, ruzies die op straat worden uitgevochten, overlast van jeugdige zorgcliënten, openbare dronkenschap, drugsgebruik en schietpartijen.
- 3.7. Blijkens de brief van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aan de Tweede Kamer van 31 maart 2020, behoort de wijk tot de 16 wijken en buurten die tot de slechtste categorie wat betreft leefbaarheid- en veiligheidsproblematiek worden gerekend.³ Gelet op enkele ernstige incidenten in de wijk, waaronder schietpartijen, de grote regelmaat waarmee de wijk negatief in de publiciteit komt en de grote leefbaarheidsproblematiek van de wijk, heeft de gemeenteraad begin 2020 het college opgedragen om met spoed een plan van aanpak op te stellen ter verbetering van de wijk aan de hand van de domeinen Fysiek (wonen, ruimtelijke ordening), Sociaal (jeugdhulp en Wmo) & Veiligheid (openbare orde en handhaving).
- 3.8. Uit niets blijkt dat de grote leefbaarheidsproblematiek van de wijk, die zo urgent is dat daarvoor met spoed een plan van aanpak is opgesteld en een apart ambtelijk team is geformeerd, door het college is meegewogen bij het nemen van het besluit. Het besluit staat zelfs haaks op het plan van aanpak waarin de zorg op de Vlietzone een speerpunt is. In dit plan van aanpak staat letterlijk: "De gemeente (...) is verantwoordelijk voor een leefbaar en veilig leefklimaat voor alle bewoners". Door het college is dan ook absoluut onvoldoende gemotiveerd hoe een zorgcomplex met 24 zorgappartementen in een wijk die al uitpuilt van alle zorgverleningsinstanties en zorgbehoeftigen bijdraagt aan een positief effect op het woon- en leefklimaat van deze wijk.
- 3.9. Hoewel al vanaf 2007 bij het college bekend is dat de wijkbewoners niet nog meer zorg in de wijk wensen, is het belang die de wijkbewoners hebben bij een prettig woon- en leefklimaat en de bescherming van dit belang op geen enkele wijze meegewogen. Er heeft derhalve geen zorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden. In het besluit zijn door het college enkel de eigen belangen en de belangen van de aanvrager betrokken. Het motiveringsbeginsel is geschonden doordat het belang van de bewoners op geen enkele wijze in de beoordeling is betrokken.
- 3.10. Voorts is op geen enkele wijze de afwijking van het 'Afwegingskader Woningbouw Gemeente Leeuwarden' gemotiveerd. In dit beleidsdocument is bepaald dat alleen wordt meegewerkt aan woningbouwplannen voor woningen boven de 65 vierkante meter. Het college is hier ongemotiveerd afgeweken van dit beleid. Het college heeft met het besluit de realisatie van appartementen goedgekeurd waarvan slechts één derde, dus acht van de 24 zorgappartementen, voldoen aan het staande beleid. Zesenzestig procent van de zorgappartementen is kleiner dan 65 vierkante meter. Één appartement kan amper een volwassen appartement genoemd worden. Dit appartement is slechts vierendertig vierkante meter groot. De stichting kan dan niet tot een andere conclusie komen dan dat het college koste wat kost uitvoering wil blijven geven aan het ongeschreven beleid om zoveel mogelijk (zorg)woonunits in deze wijk te creëren.
- 3.11. Het besluit is voorts onvoldoende gemotiveerd op het punt van de door wethouder Hein de Haan ontwikkelde nieuwe ontwikkelde volkshuisvestingsvisie 2020. Op grond van de Welstandsnota gemeente Leeuwarden 2016, dient voorafgaand aan de vergunningverlening te worden aangegeven in hoeverre dit plan past binnen het bestaande of voorgenomen planologische beleid. De kern van de volkshuisvestingsvisie is dat elke wijk plek biedt voor een brede doelgroep en dat segregatie wordt tegengegaan. Feit is dat

³ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2020/03/31/kamerbrief-voortgang-programma-leefbaarheid-en-veiligheid>

meer zorg in de wijk maakt dat deze woningen niet meer beschikbaar zijn voor starters, gezinnen en eenpersoonshuishoudens. Meer zorg in deze wijk staat derhalve haaks op het doel van de volkhuisvestigingsvisie: een ongedeelde samenleving.

- 3.12. Onderdeel van het besluit is het advies van Hûs en Hiem. Dit besluit bestaat echter uit niet meer dan een éénregelig uniform opgesteld standaard advies dat voor elk besluit zou kunnen gelden. De stichting heeft meerdere sets bouwtekeningen ontvangen. Uit het advies blijkt niet welke bouwtekeningen aan Hûs en Hiem ter advisering zijn voorgelegd en waarover Hûs en Hiem nu heeft geadviseerd. Met deze handelwijze maakt het college het voor de stichting onmogelijk om te controleren welke bouwtekeningen door Hûs en Hiem zijn ontvangen en waarover Hûs en Hiem nu precies heeft geadviseerd.
- 3.13. Gelet op het voorgaande is niet alleen volstrekt oncontroleerbaar welke stukken zijn gewisseld tussen het college en Hûs en Hiem, maar is het ook volkomen onduidelijk welke documenten nu hebben gediend ter onderbouwing van het besluit. Immers, niet alle documenten zijn opgenomen op de lijst met gewaarmerkte en niet gewaarmerkte stukken die onderdeel uitmaken van het besluit. Waar het college de plicht heeft om een besluit transparant, duidelijk en controleerbaar te onderbouwen, wordt deze plicht met voeten getreden.
- 3.14. Nu het college verzuimt om te voldoen aan haar rechtstatelijke zorgplicht door de belangen van de burgers buiten de besluitvorming te laten, niet heeft gemotiveerd hoe het belang van een prettig woonleefklimaat wordt gediend met de vestiging van weer een zorginstelling in deze problematische zorgwijk, niet heeft gemotiveerd waarom wordt afgeweken van het voor deze wijk bestaande plan van aanpak, niet heeft gemotiveerd waarom wordt afgeweken van staande en toekomstig woonbeleid en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet wenst na te leven, moet geconcludeerd worden dat er geen sprake is van een zorgvuldige en evenredige belangenafweging in de besluitvorming. Het besluit moet dan ook als volstrekt onvoldoende gemotiveerd worden vernietigd. Dit temeer daar de motivering voor de burger niet controleerbaar is. Immers, niet alle stukken die ten grondslag hebben gelegen aan de besluitvorming zijn overgelegd of ter inzage gelegd.
4. Samengevat stelt de stichting dat het college inzake dit besluit:
- handelt in strijd met een voorschrift van openbare orde;
 - één van de meest fundamentele waarborgen voor een goed verlopende bezwaarschriftprocedure schendt;
 - de beginselen van behoorlijk bestuur schendt;
 - het fair play beginsel schendt;
 - de bevoegdheid tot het nemen van een besluit gebruikt voor een ander doel dan waarvoor die bevoegdheid is verleend;
 - geen zorgvuldige, evenredige en controleerbare belangenafweging heeft gemaakt;
- en
- de motiveringsplicht heeft geschonden.

Gelet op al het vorenstaande, in onderling verband en samenhang beschouwd, verzoekt de stichting om het bezwaar gegrond te verklaren en voornoemd besluit te vernietigen met veroordeling van het college in de kosten die namens de stichting in verband met de behandeling van dit bezwaar redelijkerwijs zijn gemaakt.

Hoogachtend,

Stichting Vlietvaardig